

Wandelmeditatie

Op de ochtend van de tweede dag wandelt een groepje congresgangers nog voor het ontbijt in stilte over het landgoed.

Aandachtig waarnemen

Het grind knarst onder de zolen van onze schoenen

We gaan samen op pad, reisgenoten

Het kronkelende pad wijst ons de weg

*Waterdruppels van de nachtelijke regenbui vallen
op de bladeren*

Sprankelend geluid van spattend water

*De braamsluiper met zijn tikkende roep klinkt
onzichtbaar uit de struiken*

Zachte naalden veren mee

Ik proef een rijpe framboos en verderop een braam

*De herfst dient zich aan in de fruitbomen die
volgroeide appels dragen*

Een kruidige geur

*We zien de haas op het grasveld voor het
Maarten Maartenshuis*

*Verderop trekt een ree trekt zich behoedzaam terug
in het bos*

Geen behoefte om gezien te worden

Het bos leeft

De dag breekt aan

Er is ruimte ontstaan

Ik adem op

Wim Oolbekkink